

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravištvó lista „Mir“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXV.

Celovec, 4. februarja 1916.

Št. 5.

Boji na Francoskem.

Hudi boji na Francoskem. — Uspehi Nemcev. — Četverozvezne čete zasedle grško trdnjavo. — Za Valono.

Ob koncu meseca septembra lanskega leta so Francozi in Angleži začeli v severni Francoski veliko ofenzivo proti Nemcem. Priprave za tisto ofenzivo so bile velikanske, vendar se pa Francozom in Angležem ni posrečilo prodreti nemško fronto in nemško armado poraziti. Njihov uspeh je bil z ozirom na veliko ofenzivo le neznaten in v nobeni primeri ž njihovimi velikimi izgubami.

Odtedaj na francoskem bojišču ni bilo večjih bojev do zadnjih dni. Zadnje dni pa so po nemških uradnih poročilih začeli napadati Nemci; vendar pa iz teh poročil ni mogoče posneti, ali so ti boji samo obtipavanje francoske fronte, kje da bi bila bolj rahla, ali so prvi začetki velike ofenzive, ki se bo razvila, ali pa imajo ti napadi edini namen, neugodnejše nemške postojanke izboljšati in tako nemško obrambno črto proti sovržniku še bolj utrditi, napraviti jo nezavzetno.

Naj si bo tako ali tako, važni so ti boji vsekako, ker bo uspeh teh bojev pokazal moč ene in druge bojne stranke, kar bo brez dvoma vplivalo na nevtralne države, kakor je n. pr. ponesrečena angleško-francoska ofenziva za četverozvezo neugodno vplivala na nevtralne države.

Dosedanja nemška poročila s francoskega bojišča so ugodna. Na obeh straneh ceste Vimy-Neuville so Nemci naskočili francosko postojanko, ko so jo bili prej razstrelili, 500 do 600 m na široko, ujeli enega častnika, 52 mož in uplenili 5 strojnih pušk in pet metal za mine. Francozi so napravili več protinapadov z ročnimi granatami, ki pa so bili z velikimi izgubami za Francoze odbiti, le en nemški razstrelni lijak je ostal

v francoskih rokah. Več ponovnih francoskih napadov se je tudi ponesrečilo, posrečilo se jim je pa, zasesti drugi razstrelni lijak. Boji za od Nemcev zavzeto postojanko so se nadaljevali in nemško uradno poročilo od 31. januarja pravi: „Naši novi jarki pri Neuville so bili proti poizkusom, zavzeti jih nazaj, vzdržani.“

Severnozapadno od La Folie (severnovzhodno od Neuville) so nemške čete v naskoku zavzele sovražne järke v širokosti 1500 m in ujele 310 mož, med temi enega častnika, in uplenile 11 strojnih pušk. Na zapadnem delu pri St. Laurent (pri Arras) je bilo Francozom v naskoku zavzetih več hiš. Južno od Somme so Nemci dne 28. jan. zavzeli vas Frieze in od južno naprej nadaljujejo se postojanke 3500 metrov na široko in 1000 metrov na globoko. V celem so ujeli tam 17 oficirjev, 1270 mož, med temi nekaj Angležev, ter zaplenili 13 strojnih pušk in 4 metala za mine. Zopet to od šlezkih čet zavzeto postojanko so Francozi večkrat napravili nenadne napade z artiljerijo.

Tudi v Šampanji se vršijo živahni topovski boji.

Zračni napad na Pariz.

Francozi so dne 28. januarja ponoči metali na neutrjeno mesto Freiburg bombe in ranili enega vojaka in dva civilista. Nemci so nato odgovorili z bombardiranjem Pariza. O tem napadu poroča francoska „Agence Havas“: „Ob gosti megli se je v soboto (29. jan.) zvečer proti 11 uri prikazal en cepelinovec in vrgel na

Pariz več bomb, katerim je več oseb postalo žrtev. Na enem kraju je bilo 15 oseb ubitih, na drugem 1 mož in 3 žene. Ena hiša je bila razdejana. Tudi sicer je bilo precej škode napravljene. Lov letal na cepelinovca je ostal brezuspešen. Do ene ure je bil Pariz popolnoma v temi.“ — Drugo poročilo iste korespondence pravi, da so že ob 9. uri zvečer naznanili prihod cepelinovca in je policija ukrenila vse potrebno za obrambo. Luči po mestu so pogasile, in žarometi so razsvetljevali nebo. V zraku se je opazilo gibanje letal, ki imajo nalog, braniti Pariz pred zračnimi napadi. Ljudi se je precej nabralo in so opazovali, zlasti po končanih gledaliških predstavah, ki jih niso prekinili. Na ulice se je slišalo brnenje letal. Ljudje so ostali popolnoma mirni. Proti 11. uri so slišali več razpokov, ki so jih povzročile bombe. Gosta megla, ki je do 700 ali 800 m pokrivala mesto, je jemala žarometom moč učinka, da obrambni topovi niso mogli prav streljati. Cepelinovec je plul v veliki višočini; ko se je odстранjeval, so se spustila nanj letala, pa brez uspeha. Konec alarma je naznanila požarna bramba s trobentanjem.

Četverozveza zasedla Karaburnu.

Korak za korakom si četverozveza jemlje oblast na Grškem. Nevolja na Grškem vsled tega raste, kralj pridobiva na ugledu. Venizelov ugled pojema. Vidi se pa tudi, da četverozveza ne zaupa grški nevtralnosti in postaja nasilna, da bi se povsod zavarovala, če bi morda Grška nastopila proti njej z orožjem. Tako se poroča iz

Podlistek.

Darovanje ...

Spisal Radimirov.

Pred davnim časom je stopala revna žena s svojim sinčkom po stopnicah judovskega templja. In tam je darovala svoje dete Vsemogočnemu ... „Tvojo dušo pa bo presunil meč ...“, ji je govoril prerok. In njena duša je videla muk in trpljenja polno življenje sinovo, videla, kako ga bičajo, pljuvajo in kronajo, nazadnje pa križajo ... In trepetala ji je duša in v divji bolesti plakala ... Srce ji je presunil prvi meč izmed sedmerih ... A ljubezen ji je šepetala v srcu, ljubezen do človeštva: Žrtvuj, žrtvuj! Človeštvo bo odrešeno ... In udano so šepetale ustne: Zgodi se tvoja volja ... Da se reši človeštvo spon greha! In premagala je svojo materinsko ljubezen — iz ljubezni do nas. A človeštvo je tako nehvaležno ... In to je vedela Marija ...

In stotine let ... Druga za drugo stopajo matere v tempelj domovine ... In tam polagajo svoje sinove na oltar ... Srce jim krvavi, duša obupuje, oko se rosi. In morda v divji bolesti preklinjajo usodo ... In vendar je trpela ona mati pred davnim časom veliko bolj, ko je darovala sina — nehvaležnemu človeštvu ... Ti pa daruješ hvaležni domovini ... Marija ni tožila niti z eno besedico. In ti obupuješ? K nji idi in zajmi moči in tolažbe, krščanska mati! Tudi tvoj sin je darovan veliki stvari ... Za tvojim sinom plaka tudi domovina in se ga hvaležno spominja ... A za Marijinim sinom ni plakal svet ... In vendar ga mu je darovala ...

O novi Evropi.

Pred kratkim je izšla brošura pod naslovom: „Der organische Aufbau Europas“. Pisatelj te knjižice je dr. Albert Ritter, ki je že pred vojsko v svoji jako razširjeni brošuri „Berlin-Bagdad“ začrtal nemški program. Za časa vojske je izšla druga njegova brošura in sicer „Nordkap-Bagdad“. Druga tvori nekaj dodatka k prvi. Kako razširjeni ste ti dve brošuri, priča dejstvo, da je prva doživela 14., druga 4. izdajo. V vseh treh spisih razvija isti program, ki je osredotočen v stavku: „Nova zemlja za kmete, veliko gospodarsko ozemlje, rešitev nemštva v podonavski monarhiji, rešitev podonavske monarhije same, združitev vsenemštva, prost izhod na jugovzhodu in prosta pot za nemštvo na svojih starih potih, varstvo neslovanskim južnovzhodnim narodom pred vseslovanstvom — skratka Berlin-Bagdad, to je beseda, ki vse vsebuje, to je naše geslo.“

Tako se mora Evropa deliti, meni pisatelj, da bo organično razdeljena. Nad vse zanimiva so njegova izvajanja o Ogrih in o gospodarski zvezi

med Avstrijo in Ogrsko. Kako hoče Avstro-Ogrsko v njune dele razdeliti, o tem hoče pisati v novi brošuri: „Was soll aus Österreich werden?“

Pripoznavi moramo pisatelju veliko spretlost v reševanju velikih političnih vprašanj, če se pa bodo njegove ideje končno res izvedle, je druga stvar. Kaj meni grof Tisza o tem, povedo njegovi zadnji trije govori. U. A.

Kapitaliziranje hrabrostnih svetinj. „Az Est“ javlja, da pretresajo merodajni ogrski krogi misel, kapitalizirati mesečne prejemke imejiteljev hrabrostnih svetinj, če imajo dotični samostojno obrt ali hočejo kupiti zemljišče. V tem slučaju bi se izplačalo imejiteljem zlate hrabrostne svetinje 4000 K, velike srebrne svetinje 2000 K, male srebrne svetinje pa 1300 K. Tudi prejemki invalidov in sirot bi se kapitalizirali.

Rdeči križ. — Slovensko berilo slovenskim junakom. Zentralstelle für Soldatenlektüre (Z.F.S.) Wien, IX/4, Canisiusgasse 16 prosi za vsakovrstno slovensko berilo (čtivo) našim slovenskim ranjenim in bolnim junakom, raztresenim po raznih bolnicah. — Prosimo slavno občinstvo, da se odzove v obilni meri pozivu in pošlje berila na go-renji naslov direktno ali pa potem bližnje po-družnice ali deželnega društva Rdečega križa.

Za spovednike. Duhovnikom, ki morajo ob času vojske spovedovati v več jezikih, bi priporočali „Poljsko-nemško-češko-hrvatsko izpraševanje vesti“. Dobi se pri pisatelju, P. Fr. Blaták-u, redemptoristu na Svaté Hoře, Příbram, Češko, izvod 20 vin. Tudi onim, ki se uče katerega teh jezikov, bo „izpraševanje“ dobro služilo. Kmalu izide „slovensko-češko-laško-francosko izpraševanje“.

Aten, da je dne 28. januarja zjutraj prišel pred Karaburnu, ki obvladuje vhod v Solunski zaliv, oddelek francoskih vojakov in zahteval od grške posadke, da preda trdnjavo, ker da je tako z grško vlado dogovorjeno. Ker je grški poveljnik rekel, da o tem nič ne ve, se mu je zagrozilo in se mu je dalo časa za pomislek do ene popoldne, nakar se je udal. V Atenah so bili razsrieni, ko so izvedeli, da je četverozveza na tak zvit in nasilen način prekršila obljubo, da Karaburnu pusti v grški oblasti.

„Agence Havas“ poroča, da so bili izkrcani na polotoku Karaburnu francoski, italijanski, angleški in ruski mornarji, ki so šli naprej pod varstvom topov na ladjah. Zasedli so trdnjavo brez odpora poveljnika grške posadke na trdnjavi. Posadka je bila prisiljena umakniti se in je protestirala. Od suhe zemlje sem je pa obkolila trdnjavo francoska infanterija.

To postopanje zaveznikov da je bilo potrebno iz strateških ozirov. Mislijo, da so se nemški podmorski čolni v bližini tega obrežja oskrbovali z živili. „Corriere della sera“ pravi, da je bilo to potrebno, ker je neki nemški podmorski čoln torpediral tam angleški prevoznik parnik. Grški oblasti da je bilo zasedenje naznanjeno, ko je bilo že izvršeno. Grška posadka je morala ven, grško zastavo so pa pustili.

Bolgarska „Balkanska pošta“ poroča iz Aten, da je stranka notranjega ministra Gunarisa, ki ima večino v zbornici, zborovala pod Gunarismovim predsedstvom in izjavila, da noče več na grških tleh trpeti angleških in francoskih čet; stranka je zahtevala od vlade odločnih korakov. Vlada naj gre, če bi grški interesi to zahtevali, z osrednjima državama. Oficialnega potrdila za to vest pa še ni. „Frankfurter Ztg.“ poroča iz Ženeve, da se je kralj Konstantin udeležil v spremstvu kraljice in hčerke slavnosti nemškega kluba v Atenah povodom rojstnega dne nemškega cesarja.

Za italijansko posadko v Valoni se Italijani resno bojijo, ker so bolgarske čete že blizu Valone in ni več časa za nadaljnjo utrjevanje. Manjka težkih topov. Nekateri francoski in angleški listi menijo, da Italija napravi bolje, če posadko v Valoni pošlje raje v Solun. Italijanski vojni svet je pa menda sklenil, da hoče Valono do zadnjega moža braniti.

Naše čete so zasedle Sv. Janez Medunski, najboljšo luko severne Albanije, in Lješ. Na ruskem in italijanskem bojišču pa se ni ničesar posebnega zgodilo.

Poročilo francoskega generalnega štaba.

28. januarja ob 3. uri pop. V Artois smo ponoči vzhodno od Neuville—Saint-Vaast sprožili eno mino. Dva nemška poizkušena napada zapadno od Arras—Lens sta bila odbita. Med Oise in Aisne je naša artiljerija pognala v zrak munijski skladišče pri Puissele. Od ostale fronte razen nekaj strelcev na sovražne delavske oddelke zapadno od Svečeniškega gozda in pri Ban-de-Sapt ni ničesar poročati.

Ob 11. uri ponoči. V Artois je bil artiljerijski boj posebno živahen. Sovražnik je zaporedoma napadal različne točke naše fronte. Zapadno od kote 140 (južno od Givenchy) se je posrečilo sovražniku, ko je razstrelil celo vrsto min, zasesti gotovidel naših v ospredju ležečih strelnih jarkov. Drug napad, ki je bil ob istem času namerjen zoper naše postojanke v sosedstvu ceste Neuville—La Folie, je bil popolnoma odbit. Tretji napad, ki je bil pripravljen na naše utrde severno od Roclincourta, je bil od naše artiljerije in infanterijskega ognja točno zadržan. Sovražnik ni mogel iz svojih jarkov ven. Četrty napad na cesti Saint-Laurent—Saint-Nicolas severno od Arras, se je popolnoma ponesrečil. Južno od ceste Neuville—La Folie smo po zelo živahnem boju zjutraj zavzeli nov razstrelni lijak in odbili hude sovražne protinapade. Potrjuje se, da je imel sovražnik pri prejšnjih podvzetjih v tem kraju hude izgube. V od nas nazajzavzetem razstrelnem lijaku smo našli 150 nemških mrličev. Arras in naše postojanke južno od tega mesta so bile močno obstreljevanje, ne da bi bili sledili infanterijski napadi. Naše baterije, so sovražno artiljerijo energično napadle. Med Somme in Oise so naši topovi v strelnih jarkih razstrelili sovražne utrde in razdejali opazovališče južno od Lassigny. V Vogezih je naša artiljerija uspešno obstreljevala Stocko in Stoßweiler. V povračilo za bombardiranje, ki ga je izvršil en cepelinovec na vasi pri Eparnay, je eno izmed naših vodljivih letal v noči od 27. na 28. bombardiralo Freiburg v B. 18 bomb 155 cm, in 20 bomb 50 cm kalibra je bilo vrženih na kolodvor in vojaške stavbe, ki so napravile precej škode.

Raznoterosti iz vojne.

Ofenziva za Solun.

Po nekem poročilu iz Soluna centralni državni po mnenju grških vojaških krogov ne bodo četverozveznih čet pri Solunu prej napadle, kakor da bo Albanija očiščena Srbov in Črnogorcev. Smatrajo pa za mogoče, da četverozveza na to ne bo čakala, ampak bo v zanjo ugodnem trenutku začela ofenzivo.

Italijanski glas o posebnem srbsko-avstrijskem miru.

Iz Lugano se poroča: „Idea Nazionale“ poroča, da se je pred sunkom Kovessove armade proti Črnigori vršil v Cetinju ministrski svet, h kateremu je prišel iz Skadra sem tudi ministrski predsednik Pašić. Pašić je razpravljal tam o možnosti skupnega posebnega mirovnega sklepa z Avstrijo, načrt pa se je izjalovil vsled prevelikih zahtev Srbije. „Gotovo je torej“, pravi „Idea Nazionale“, „da je tudi Srbija hotela z Avstrijo skleniti poseben mir“.

Italijani bodo Valono branili.

Haag. (Kor. ur.) Reuterjev urad poroča iz Rima, da je italijanski ministrski svet dne 27. januarja sklenil Valono najkrepkeje braniti. Potrebno se je menda že ukrenilo. — Zdi se, da je Italija napravila sklep, braniti Valono, na pritisk Francozov in Angležev. V Valono je dospel z nekaj tisoč Albancev in Srbov tudi Esad paša. Preko Lugana prihaja iz Milana poročilo, da je rimski kabinet sklenil vsled pomanjkanja lastnih razpoložljivih čet prositi Francosko in Angleško za ojačenje italijanskih čet v Albaniji.

Angleške izgube.

London. (Kor. u.) Uradno se poroča, da znašajo vse angleške izgube na mrtvih, ranjenih in pogrešanih na vseh bojiščih do 9. januarja 24.122 oficirjev in 525.345 mož.

Grška utrjuje Atene.

Iz Aten se poroča: Velik del čet v notranjosti dežele je bilo poklicanih v ojačenje garnizije v Atenah in so že dospela v glavno mesto. Kralj Konstantin je v spremstvu načelnika generalnega štaba Dusanisa nadzoroval dole čete in se je o njih zelo povoljno izrazil. Za čete, ki jih niso spravili pod streho v Atenah, je bil določen Pirej. Glasom neke vladne odredbe bo Pirej pod vojaškim vrhovnim poveljstvom. Vojaško poveljstvo je izdalo odredbo, v kateri za ukazuje civilnemu prebivalstvu, da se na večer poda v svoja stanovanja. Okoli luke vlagajo daleč noseče baterije. Grško armadno vodstvo se žuri, da bodo v obrambo luke začeta dela hitro končana.

Izberno se je obnealo za vojake v vojski in aploh za vojske kot najboljšo

bol oblažajoče mazanje

pri poškajenju, reumatizmu, gihtu, lažnem, prstu, vrtanju in boleci v hrbtu

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. anglic. liniment.

Nadomestilo **Sidro-Pain-Expeller.**

Steklenica krom. — 1/2, 1/4, 1/8, 1/16

Dobiva se v lekarnah ali direktno v Dr. Richter-ja lekarni „Pri sistem levari“, Praga, I., Elizabetina cesta 4.

Dnevno razpošiljanje.

Iz madjarske politike.

Madjari se v svetovni vojski tudi politično prav živahno gibljejo. Pri tem jim ne pomaga samo ogrski državni zbor, ampak tudi časopisje pri njih prav pridno politizira in uživa v tem oziru skorodane vso prostost. To dejstvo za tostransko polovico države ni ravno najugodnejše, ker se prosto lotevajo tudi tostranskih zadev in interesov, ki jih pri nas brez državnega štaba ne more nihče primerno zagovarjati. Zagovornik tostranskih interesov je edini ogrski ministrski predsednik grof Tisza. Kako pa brani naše interese Tisza, si vsak lahko misli.

V ogrski zbornici je dne 26. januarja posl. Keleman interpeliral ministrskega predsednika, ker je bilo v uradnem poročilu generalnega štaba dne 18. januarja t. l. tole čitati: „Kar se tiče sestave čet, so bili udeleženi naše zmage v noči na Novo leto vsi narodi monarhije.“ Posl. Keleman pravi, da ogrsko državno pravo ne pozna nobenih narodnosti, ampak da so na Ogrskem le politično enoten ogrski narod. Nadalje vpraša interpellant ministrskega predsednika, če hoče svoj v

ustavi zajamčeni upliv spraviti do veljave, da ne bodo vojaški činitelji prišli v svojih naznanilih ali dejanjih v navskriž z ogrskim državnim pravom ter da ne bodo na ta način žalili ogrskega narodnega čuta. Grof Tisza je odgovoril, da se je g. Höferju le zareklo in da so vojaške oblasti obljubile, da se taki izrazi ne bodo več rabili.

Naj pravi ogrsko državno pravo karkoli hoče, g. Höfer je imel vendarle prav. Saj naše državno pravo — in mi še v monarhiji tudi eksestiramo — govori vendar tudi o „narodih“ v državi. Dunajska „Arbeiterztg.“ je ravno zadnje dni objavila par krasnih člankov, v katerih odločno zastopa mnenje, da je skrajni čas, da se zastarela in za upravo škodljiva delitev monarhije v posamezne dežele po vojski opusti in se uvede delitev po velikih okrožjih po narodnostih.

„Slovenec“ pravi v tej zadevi: „Sicer smo bili veseli Höferjevih pohval „kranjskega“ polka, ampak naša misel je ta, da ni več veliko ljudi, ki so služili „pri kranjskem rogatom“, ampak mnogo več je takih, ki se zavedajo, da so služili pri tem ali onem slovenskem polku. To je velik razloček! Kranjec in Štajerc živita še vedno v črkah ustave, v resnici pa „izumirata“. In res! Če hočejo častniki naše fante navdušiti, da držijo kako postojanko, jim ne pravijo: „Držite se, saj ste Štajerci!“, ampak „držite se, saj ste Slovenci!“ In dosežejo svoj namen, kakor je pred kratkim poročala mariborska „Straža“ o takem dogodku pri junaškem 87. pešpolku. Naj pravi ogrsko državno pravo tako ali tako, dejstvo je, da so na Ogrskem poleg madjarskega tudi še druga plemena, kakor slovaški, romunski itd.

Taka ogrska politika na sosedne nevtralne države ne more posebno ugodno uplivati. Na tem pa smo tudi v tostranski državni polovici enako interesirani kakor na Ogrskem in to bi bilo treba v korist monarhije pri nas bolj povdariti in podčrtati.

V isti seji je poslanec Rakovski interpeliral ministrskega predsednika, češ da so se na Hrvatskem in v Slavoniji pokazali pojavi cepljenja od Ogrske. Interpelacija omenja najprej nagovor, s katerim je predsednik hrvatskega sabora Magdić dne 14. junija l. l. otvoril hrvatski sabor. Po tem govoru zahteva Hrvatska združenje vseh hrvatskih dežel ter se pri tem sklicuje na neko hrvatsko državno pravo. Interpelacija vpraša ministrskega predsednika, če se strinja z vsebino tega govora in z udanostno brzojavko, ki jo je sabor poslal kralju in v kateri je tudi izrekel željo po združenju hrvatskih dežel. Govornik se je skliceval na „Agramer Tagblatt“, ki je zahteval združenje vseh avstrijskih Jugoslovancev v eni, hrvatski državi pod habsburškim žezlom. Tako bi se odtrgal en del od ogrske države, ne da bi se Ogrsko vprašalo in ne da bi ona temu pritrnila. Hrvatje hočejo vse Jugoslovane združiti v hrvatski državi, pa ne govore nikoli o skupnosti z Ogrsko, ampak le o skupnosti s celo monarhijo. Zahtevajo toliko dežel, kakor jih še l. 1868. niso zahtevali. Brez privoljenja Ogrske pa Hrvatska ne more zahtevati večjega ozemlja, kakor ji je bilo priznanega l. 1868. Ogrska ni zato doprinesla stotletja žrtev, da bi bil od nje odtrgan en del. Govornik ni pričakoval, da bo ministrski predsednik tako izjavo prezrl.

Ministrski predsednik grof Tisza je priznal, da so posamezni dogodki pokazali neko pristranost proti Madjarom. Splošno pa se to ne sme trditi, ker je vse polno dejstev, ki pričajo, da vlada med Ogrsko in med drugo državno monarhijo ter med madjarskim narodom in med mero-dajnimi činitelji armade popolno soglasje. Z izjavo predsednika hrvatskega sabora ne soglaša. Ministrski predsednik in merodajni krogi na Hrvatskem stoje na stališču, da se ohrani neizpremenjeno razmerje med Ogrsko in Hrvatsko na temelju člena 30. zakona iz leta 1868. V interpelaciji omenjena izjava predsednika Magdića je bila že nekaj dni pozneje v saboru samem od večine ovržena in je bila jasno povedana želja, da ostane državna zveza neizpremenjena.

Dne 28. januarja je predsednik hrvatskega sabora dr. Magdić zavračal napade v ogrskem državnem zboru. Predsednik povdarja, da se je v otvoritvenem govoru zavzemal le za narodno zedinjenje na podlagi hrvatskega državnega prava. V tem oziru je na pr. za zedinjenje z Dalmacijo zajamčena Hrvatski celó pomoč Ogrske, kakor je s kraljevo besedo v kronskem diplomu zajamčena Ogrski in Hrvatski zopetna priklopitev vseh onih dežel, ki takrat še niso bile osvobodene. Predsednik pravi, da je bila njegova izjava čisto zakonita, zato pa večina ni imela vzroka, postaviti se na kako drugo stališče. Z ozirom na dobre odnose med Ogrsko in Hrvatsko o tem ne dopušča nobene debate.

Opozicija burno protestira ter kliče hrvatsko-srbski koaliciji, ki tvori večino v saboru: „Sramota, strahopetci! Našemu saboru ste postavili Madjare za varuhe!“

Vdrnjenje z

v več nego stotisoč zahvalnih pismih in od mnogo zdravnikov priporočenim, bolečine tolažečim, poživlajočim rastlinskim esenčnim fluidom z zn.

Vam odstrani bolečine. 12 steklenic franko 6 kron od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Uporabljamo ga zlasti pri revmatičnih in bolečinah vsled prehlajenja, ker

stori dobro!

Vojaška pisma.

Molek ga je rešil.

„Bogoljubov“ pesnik Limbarski piše: Lepe božične praznike sem srečno preživel v bolnišnici na Ogrskem. Blage gospe so nam na sv. večer napravile krasno božičnico. Vsak ranjenec je dobil primerno darilce, med drugim tudi molek. Veseli so sprejemali in poljubljali vojaški velikodušen dar. Pisec teh vrstic pa se je ob pogledu na molek spomnil dogodbe, ki jo je pripovedoval ranjenec z italijanskega bojišča.

„Stal sem,“ tako je pravil, „nekega večera v strelnem jarku. Na bojišče je sijala polna luna, le redko se je oglašil kak strel in razpočila mina, drugače je vladala neka tajna tihoča. Hoteč opraviti kratko večerno molitev, sežem v žep, kjer sem hranil svoj rožni venec, toda ni ga bilo nikjer, dasi sem ga šele pred kratkim imel v roki. Izgubiti sem ga moral prav nekje v bližini. Brez odloga se odločim, da ga poiščem. Oprezno sem stopal po blatu, da bi zasledil izgubljeno dragocenost. Že sem bil oddaljen kakih petnajst korakov od prejšnjega mesta, kar začujem na sovršni strani votel pok: iskrea se mina je zletela v zrak ter padla v naš strelski jarek, ravno na mesto, kjer sem se nahajal preje. Razpočila se je z divjo silo, prst in kamenje je letelo daleč naokrog, manjši košček me je zadela v roko ter me občutno ranil. Moleka sicer nisem našel več, rešen pa sem bil, oddaljen od usodnega mesta, oni večer gotove smrti.“

Vojak je ganjen skončal; jaz pa sem ta do godek zapisal slovenskemu ljudstvu v pouk in opomin, naj vsakdo nosi pri sebi rožnivenec — znamenje Marijine ljubezni in njenega varstva.

*

Anton Miklavčič, doma iz Št. Jakoba v Rožu, piše svojemu bratu z južnozadnega bojišča:

Predragi brat!

Nahajam se v nepopisnem veselju, kadar dobim od tebe kako dopisnico. Saj veš, da je na fronti vsaka dopisnica več vredna kakor doma cela knjiga. — Hvala Bogu, jaz sem še vedno zdrav in nepoškodovan, četudi nas včasih obsipava svinčena toča. Rožanom pač nikoli ne zmanjka korajžje. Če nam v glavo pade, jo tudi zapojemo, da kar grmi po skalovju in dražimo Italijane, na pr. takole:

Luna sije, kladvo bije, trudne, pozne ure že; in pred nami lahki zbrani, ki nam spati ne puste.

Vi ste krivi, bojazljivi Italijani, če ne spim; sem bi radi, po navadi pa nazaj vas zapodim.

Venkaj pridi, da se vidi, kje da zloode te drži; se prikaži, ropar vražji, če kaj korajžje imaš ti.

Mal' se vzdigni, z roko migni, če namen maš semkaj prit'; ura bije, Lah se skrije, jaz bom moral ga podit'.

K njim poglejte in povejte, zvezde, kaj počne Taljan? če me skuša grešna duša, da bi Anton bil pognan.

Če pa spava, tolpa rjava, Bog prav lahko noč ji daj, če mogoče v vas prit' hoče — dobro — le poskusi naj.

Tudi časopise čitamo, kadar imamo kaj časa; najbolj nas zanimajo razna vojna poročila. Srečen pozdrav od Tvojega zvestega brata Antona.

Slovensko čebelarstvo društvo za Koroško.

Cenjenim podružnicam in direktnim članom se naznanja:

I. Glede udnine za l. 1916. in zavarovanja:

1. Članarina znaša s „Čebelarjem“ vred 3 K. Vrhutega ima plačati vsak ud 60 vin. za zavarovanje. S tem ima zavarovane čebele, čebelnjak in opravo do 500 K proti požaru, tatvini in poškodbam o priliki tatvine. Nadalje so zavarovane njegove čebele tudi proti nezgodam do 50.000 K.

2. Zavarovanje je glasom sklepa občnega zbora iz l. 1914. obvezno za vsakega uda. Vsak ud ima plačati torej K 3-60 letno in morajo isti, ki so udnino že poslali, primanjkljaj doposlali. (Zavarovalnica je sprejela zavarovanje le pod tem pogojem.)

3. Čebele in drugo je zavarovano pravomočno še le tedaj, ko se vpošlje „Slov. čebelarstvu“ društvo za Koroško“ tudi zapisnik zavarovanih panjev itd.

(Vse nadaljne o zavarovanju, kakor tudi vzorce, glej v tozadevnem članku v „Čebelarju“ št. 8 iz leta 1914.)

4. Tudi stari člani se imajo prijaviti nanovo. Dokler kdo ni plačal udnine, se ne šteje udom. (Tozadevno je imelo društvo l. 1914. veliko škodo, ker je veliko prej prijavljenih odšlo v naglici k vojakom.)

5. Udnino in zavarovalnino ima plačati vsak ud v polnem znesku, neglede na to, ali se prijavi začetkom ali morda še le sredi leta. Ne velja torej, da bi poslal kdo ali podružnica pozneje le po 2 K od člana. Kdor se pozno prijavi, škoduje sam sebi.

6. Ud je tudi lahko vsak odsotni (k vojakom odšli) in ga prijavi lahko kdo drugi ter drugi plača udnino. Domov došlega čebelarja bodo gotovo razveselile tudi številke „Čebelarja“.

7. Vsak član zavaruje lahko čebele in drugo nad 500 K. Plačati ima tedaj od vsakih nadaljnih in nepolnih 500 K po 2 K 50 vin. ter stroške posebne police, kolke itd.

Pripomba: Udje imajo zavarovane čebele proti nezgodam pri mednarodni akcijski zavarovalni družbi proti nezgodam in proti požaru, tatvini in poškodbam o priliki tatvine pri avstrijskem Feniksu (Dunaj). Opozorjamo, da je to bogata in ugledna zavarovalnica, kar priča tudi dejstvo, da je sklenila s to zavarovalnico tako pogodbo radi vojnega zavarovanja tudi naša vojna uprava. Škode, ki so se dogodile v minulemu letu (prej še zavarovanja nismo imeli), bile so redno izplačane. Naše zavarovanje ni nikaka sleparija, kumulativno zavarovanje ali kaj, temuč zavarovanje proti polici, kakor se godi to pri zavarovanju hiš, hlevov itd. Tako malenkostna premija je le zato mogoča, ker se gre tu za zavarovanje v večjem obsegu in posebno ker opravlja deželno društvo (Slov. čebelarstvo društvo za Koroško) vse posle brezplačno.

Dragi čebelarji in pijatelji čebelarstva!

Znano je, kako so čebelarji čebelice k srcu prirasle. Sporočalo se mi je, kako so se poslavljali od istih čebelarji s solznimi očmi. Vsak dan mislijo nanje in se bojijo zanje. Skrbimo mi, doma ostali, da domov se vrnivši čebelar ne bo našel praznega čebelnjaka in da bodo brenčale okoli klopi pri čebelnjaku, njegovem najljubšem prostoru, tudi tedaj še njegove ljubljene! Skrbimo, da bode našel doma tudi malo strdi. Če bo našel to dvoje, imel bo zdravilo za duha in telo.

V vojne kraje je prinesla vojna ob enem tudi smrt vsem čebelarjem. Ogromni kraji: v Galiciji, delih Ogrske, na Goriškem, po Balkanu so brez čebele. Čebele iz slovenskega dela Koroške so se že prej povsodi priljubile in obnesle. Tem dražje pa bodo po vojni. Posebno pa bodo potrebne čebele (lahko delo in razvedrilo) za naše invalide.

Če zavarujemo čebele, smo (posebno, ker je gospodarstvo in varuh odsoten) veliko storili v prid čebelic, čebelarja in domovine, ker čebelarja smo rešili s tem velike skrbi in on bode mogel posvetiti varstvu domovine vse svoje moči. Slov. čebelarstvo društvo za Koroško je edino čebelarstvo društvo na Slovenskem, ki nudi članom tako ugodnost, da imajo zavarovani isti čebele za 60 vin. na tri, oziroma celo štiri strani.

Pisma in denar poslati je na naslov: Josip Jekl, vod. šole, pošta Galicija na Koroškem.

II. Glede sladkorja za vigrad.

Ker je bila lanska letina zelo slaba in ker je letošnja zima tako topla, da bodo porabile čebele pozimi veliko hrane, se bo razpošiljal sladkor (cuker) tudi vigradi in sicer kakor mogoče zgodaj. C. kr. finančno ministrstvo je določilo, da istega več kot 5 kg na panj z morda jeseni 1915 dovoljenim vred nihče ne more dobiti.

Sladkor se bo razpošiljal po železnici in sicer ne manj kot 50 kg. Naročila ga lahko 2, 3, 4 itd. vkup. Cena je dozdaj ista kakor jeseni, torej (na Koroško došli) 66 K za 100 kg ali 33 K za 50 kg. Obenem z naročitvijo poslani se ima ves denar ter natančen naslov prejemnika (železnična postaja!) Naznaniti se mora tudi, koliko panjev ima čebelar (imajo čebelarji) in v katerem davčnem okraju se čebele nahajajo. Ker pošlje firma sladkor le proti predplačilu, se na naročila brez ali brez vsega zneska ne more ozirati. Preveč zahtevajo isti, ki se tega ne držijo. Slovensko čebelarstvo društvo za Koroško še ni prejelo niti kronice podpore in zato tudi ne more imeti denarja. Če član ne more plačati zase in podružnica ne za svoje, more plačati „Slovensko čebelarstvo društvo za Koroško“ tem manj za veliko članov. Na naročila čakalo se bo do 22. svečana. Naslov za pisma in denar: Jos. Jekl, vod. šole, pošta Galicija na Koroškem.

Podpirajte „Mir“ z oglasili!

Dnevne vesti.

Naša kri. „Slov. Narod“ poroča iz pisma odvetnika dr. Toneta Gosaka, sedaj nadporočnika pri črnovojniškem polku: „Nedavno sem poročal, da naš ... črnovojniški polk po uspešno dovršeni veliki ofenzivi proti Srbiji počiva. Tega počitka je bilo že dan po odpošiljavi mojega dopisa konec. Znatel del polka je imel nove uspešne boje zoper Srbe in Črnogorce na črnogorskih tleh. Izredno hrabrost je pokazal ta polk v borbi pri Zabržu ob Savi. Pohvalil ga je njegov korni poveljnik. Znano srbsko mesto Obrenovac je zavzel edino ta črnovojniški polk. Pohvalilo ga je Nj. Veličanstvo, ker je pri Čačku rešil položaj. V Srbiji je imel ta polk glede sveta najtežavnejšo črto. Glavne izgube so zadele (tu je cenzura nekaj črtala) pri zgoraj navedenih krajih. Sedaj je pri polku le še malo (tu je cenzura nekaj črtala), ki jih nemški tovariši mnogokrat imenujejo bisere vojaške zvestobe in požrtvovalnosti. V zadnji dobi smo bili 22 dni na potu; dobili smo mnogo stotin kilometrov na svoje podplate.“

Hraber slovenski vojak. Avgust Dolinšek, sin čevljarskega mojstra in gostilničarja v Hrastniku, je pri mobilizaciji kot četovodja odrinil k vojakom. Na severnem bojišču je bil imenovan za narednika (feldvebelja) in odlikovan z malo srebrno svetinjo. Ko je kmalu nato postal štabni narednik in dobil veliko svetinjo, ga je 27. januarja 1915 zadela sovražna krogla v pljuča. Ni še popolnoma okrevaj, pa se je že prostovoljno oglašil za fronto, ko je izbruhnila vojska z Italijo. Ko je prestolonaslednik nadzoroval južnozadna bojišča, ga je osebno odlikoval z bronasto hrabrostno svetinjo. Kmalu je bil Dolinšek povišan za oficirskega namestnika. Novembra meseca je bil Dolinšek zopet precej močno ranjen. Te dni je bil Dolinšek odlikovan z zlato svetinjo. Junaški spodnještajski Slovenec je star šele 26 let.

Odlikovan je gospod Viljem Apih, c. kr. nadporočnik bos.-herc. pešpolka št. 4, z vojaškim zaslužnim križcem III. razreda z vojnim okrasom.

Nesreča pri železnici. Ponoči od 1. na 2. svečana sta na postaji Št. Lovrenc nad Mariborom pri premikanju trčila skupaj dva tovorna vlaka. Strojvodja vlaka št. 52 je mrtev in štiri osebe so lahko ranjene. Vzrok nesreče ni znan.

Junaki s potopljenega „Zente“ so se vrnili iz črnogorskega ujetništva po preteku 18 mesecev. Večina posadke naše bojne ladje „Zente“ se je namreč s plavanjem rešila na črnogorsko obrežje in tako prišla v ujetništvo.

Pogreša se infanterist Avgust Gernert pri 7. pešpolku od 22. nov. 1915. Kdor bi kaj vedel o njegovi usodi poročati, naj blagovoli to naznaniti njegovemu očetu, Janezu Gernert, trgovcu z usnjem v Celovcu, Badgasse 9.

General Schönaich f. Nekdanji vojni minister baron pl. Schönaich je dne 28. januarja nenadoma umrl, zadet od kapi. Bil je ravno na obedu pri veleindustriju Wetzlerju, kamor je bilo povabljenih še mnogo drugih odličnih oseb, med temi vojni minister in domobranski minister. Baronu pl. Schönaichu je postalo slabo. Položili so ga na zofa, pa predno so prišli poklicani zdravniki, je umrl.

Največji vojak avstro-ogrske armade je brez dvoma neki dalmatinski črnovojnik iz Imotskega, ki je pred kratkim stopil pod bojno zastavo. Mož je 2 m 13 cm visok.

Skupna teža zvonov na Koroškem. Vsi cerkveni zvonovi na Koroškem tehtajo nekaj nad 891.000 kg.

Častniški sluge pojdejo na fronto. Vojno ministrstvo je sklenilo poslati na fronto vse za vojno sposobne častniške sluge, ki doma niso ne-

obhodno potrebni. Razne vrste častniki so bili pozvani, da se prostovoljno odpovedo slugam, za kar dobijo pristojbine za služe; kdor pa želi slugo obdržati, naj vzame moža, ki ni za fronto sposoben.

Apače. V soboto, dne 29. prosinca, smo pokopali na tukajšnjem pokopališču pozemeljske ostanke bivšega vojaka 8. lov. bataljona Tomaža Lužnik, pd. Habešnikovega Tomeja v Apačah. Rajni je zbolel po leti za fronto v Ziljski dolini na vročici in je umrl v vojaški bolnišnici v Celovcu. Tedaj je bil pokopan v Trnjivasi, odkoder pa so ga prepeljali 28. prosinca s črnimi konji na posebnem vozu v Apače, kjer je bilo položeno njegovo truplo ob lepi udeležbi v zemlji domači k večnemu počitku. Rajni je bil mladenič blagega značaja. Bil je sedaj žalujočim staršem v veselje. Naj uživa zato tudi njegovo truplo mir in njegova duša večno veselje!

Št. Vid v Junski dolini. V soboto, dne 22. prosinca, pokopali smo tu ženo našega nadučitelja g. Jakoba Kovarčiča. Bila je še v lepi dobi in zapušča poleg žalujočega in ljubečega moža pet otročičev. Naj navedem tu le nekaj iz lepega govora, ki so ga imeli ob grobu domači gospod župnik: „Ranjka je bila skrbna in pridna gospodinja ter žena, dobra in skrbna mati. Bila je mirnega in blagega značaja. Že na sušici bolno, katere jo je spravila tudi v grob, so jo zadeli v minulemu letu zaporedoma trije udarci: najprej umrje malček, nato pa v vojni brat in v jeseni ji umrjejo mati. To je pospešilo tudi njeno smrt. Prenašala je vse to, kakor tudi bolezen samo, potrpežljivo in udano.“ Obilna udeležba pri pogrebu rajne je kazala, kako je bila rajna gospa spoštovana. Naj bo to zaostalam v tolažbo, rajnika pa naj uživa večni mir!

Raznoterosti.

Hrvatski škof o katoliškem časopisju. Prevzvišeni škof dr. J. Marčelić v Dubrovniku v Dalmaciji je pisal splitskemu „Dnevu“ pismo, v katerem pravi med drugim: „Koliko je zlasti za naš čas vredno katoliško časopisje, ni mogoče dovolj oceniti. Veliki Leon XIII. je rad blagoslovljal peresa katoliških časnikarjev; slavnega spomina Pij X. je doprinesel velike žrtve za katoliški tisk; pač vsem katoliškim škofom je na srcu zlasti katoliško časopisje. Zname so besede Pija X.: »Pomagajte širiti katoliški tisk: to danes katoliškim ljudstvu več koristi, kakor zidanje cerkev.« Ako vsa znamenja ne varajo, se bo zopet vnel kulturni boj, ki bo vsekako najbolj zasekal v verske zadeve. Tedaj bo zopet velesila časopisja igrala veliko, da ne rečem glavno vlogo pri reševanju življenjskih vprašanj. To prav dobro vedo naši nasprotniki in se za svoj tisk vse bolj zavzemajo kakor mnogi katoličani. Za katoliški tisk se ne smemo zbiti tudi največjih žrtev, a katoliški časnikarji morajo biti pripravljeni na krvave žrtve; oni so moderni mučeniki. — Vsemogočni naj blagoslovi Vaše delo in naj ga venča z najlepšim uspehom!“

Za spoznanje moškega značaja je po sodbi neke francoske pisateljice najpripravnejše sredstvo — smotka. Predno se odločiš za kakega snubca, piše ta pisateljica, daj mu smotko in glej, kako bo z njo ravnal. Če odgrizne konec, je brezskrben in površen človek, če odreže konec ali če ga odščipne z aparatom, je preudaren in natančen človek, če spravi odrezani konec v žep, je pedant in malenkosten. Mož, ki pri kajenju vtakne smotko globoko v usta, je skeptik, a energičen in impulsičen, če rabi prepogosto cevko, je nežen, če ima okrašeno ali srebrno cevko, je ošaben. Kdor pokadi smotko do konca, je zvest in stanovit, kdor jo pokadi le do polovice, je nestanovit in blaziran, kdor pusti, da mu smotka ugasne, je razmišljen in netočen plačnik, kdor pa pri kajenju zaspi, je miroljuben in vdan in bo najboljši zakonski mož.

Smola. „Danzers Armee-Ztg.“ poroča: V dunajski okolici so nekemu kmetu ukradli ponoči veliko, debelo svinjo. Kmet je tatvino hitro naznanil orožnikom. Ko so iskali sled, so našli v

jarku poleg ceste, ne daleč od kmetovega doma, ostanke zaklane svinje, drobovino itd. Ker so pri preiskovanju našli v svinjskem želodcu oves in ječmen, se je izkazalo, da je bila svinja pitana z žitom, kar je sedaj seveda prepovedano. Kmeta so obsodili zato na 200 K globe, a svoje svinje ni nikdar več videl.

Pri bolečinah v grlu je dobro s Fellerjevim bolečine tolažečim rastlinskim esenčnim fluidom z zn. „Elsa-fluid“ masiranje od zunaj in grgranje od znotraj. 12 steklenic franko veljajo samo 6 kron od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Mnogo zdravniških priporočil. 100.000 zahvalnih pisem, tudi za „Elsa-kroglice“. (ef)

Pisma slovenskih koroških dijakov z bojišča.

Bojna črta ob Soči, 8. I. 1916.

Božične praznike smo prav veselo obhajali. Poslali so nam bili darila od vseh krajev; zbrali smo se zvečer pred stanovanjem našega poveljnika. Mi, ki smo znali peti, smo zapeli par lepih koroških pesmij, nakar je imel poveljnik kratek nagovor: Akoravno že teče 18 mesec, odkar se bi jejo krvavi boji ob naših mejah, ki so že tisoče in tisoče naših prijateljev spravili prezgodaj v hladni grob in marsikateremu očetu pobelili skrbi polno glavo, vendar so še zbrali naši dragi domačini svoje krajarje v svoji goreči ljubezni do nas se bojujočih in nas tako obilno obdarili. Srčna hvala vsem darilecem. Med daritvijo je igral gramofon pesem „Sveta noč“. Obdarjeni smo bili bogato. Celo polentariji so nam dali precej miru. Bila je res sveta noč. Niti poka ni bilo slišati. K. S.

Polentarsko bojišče, 19. I. 1916.

Božič in novo leto smo prav lepo obhajali. Dobili smo nekaj daril, kakor cigarete, smodke, šokolado itd. Na sveti večer je bilo vse mirno. Ko smo na Silvestrov večer ravno ob 12. uri začeli prepevati in ukati, smo Laha p. d. Polentarija zelo razjezili in zaraditega je začel streljati, kar je le mogel; pač pa je dala odgovor in novoletni pozdrav naša artiljerija. Kmalu nato so se pomirile uboge živali. M. F.

Iz ujetništva se je oglasil Kröpf Ivan, abiturijent: „Čudna usoda me je doletela! Italijanski vojni ujetnik! Dne 25. 11. so me zajeli. Imam se dobro! Če pridem na stalno mesto, Ti sporočim tudi naslov.“

Iz ruskega ujetništva se je oglasil tudi Häberle Mertej, šestoselec. Nahaja se v Sibiriji v mestu Nikolajevsk. Piše, da je slabo.

XXXXIII. državna dobrodelna loterija. Dne 10. februarja t. l. se vrši na Dunaju žrebanje 43. državne loterije, katere čisti dobiček je namenjen zasebnim dobrodelnim namenom. Igralni načrt te izkušene poljudne loterije je izredno ugoden; izžrebanih bo vsega skupaj 21.146 denarnih dobitkov v skupni vrednosti 625.000 kron, med temi glavni dobitki po 200.000 K, 50.000 K, 30.000 K, 20.000 K itd. Srečke po 4 K se dobe po tobačnih opaltah, kolekturah, menjalnicah, davkarijah, poštah in železniških uradih itd.

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Št. Jakobske posojilnice v Rožu

v nedeljo, dne 13. svečana 1916, ob pol 3. uri popoldne, v Narodnem domu v Št. Jakobu v Rožu.

Spored:

1. Poročilo o letnem računu.
2. Porazdelitev čistega dobička.
3. Razno.

Odbor.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 4.50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživilja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolloh,
Engel-drogerija v Brnu št. 688, Moravsko.

Naj se javi kdor bi rad kupil manjše posestvo, ležeče poldrugo uro od Celovca. Obstoja iz gospodarskega poslojja, 14 oralov njiv, travnikov in gozda. Redi se lahko do 8 goved in 10 svinj. Posestvo je v dobrem stanu ter ima lepo, solčno lego. Pojasnila daje upravništvo lista „Mir“ pod J. M.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremljeni, dobro blago in poceni. **Plašči za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in štole** zelo ceno. **Šmizete** v različnih oblikah od 1 K naprej. **Komplet z ovratnim trakom** od K 2— do K 2.80, kakršen je izdelek. **Bireti** v vsakrški obsebnosti po K 3.80, K 4.—, K 4.80. **Rožaste svetilke za večno luč za pamentovani stenj.** Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da bode te stalen odjemalec. **oddelka za paramente, knjigarne in trgovine** Jožefovega društva v Celovcu.

Rad bi kupil za se in za družino posestvo (tudi zadolženo), najrajši z inventarjem vred, v okolici Celovca, Grabštanja ali tudi drugod. Pisma pošljite na upravo lista „Mir“ v Celovcu in pripišite zgoraj št. 155.

Po Najvišjem naročilu Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva

43. c. kr. državna loterija

za zasebne dobrodelne namene tustranske državne polovice.

Ta denarna loterija

ima 21.146 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 625.000 kron.

Glavni dobiček znaša

200.000 kron.

Žrebanje se vrši javno na Dunaju dne 10. febr. 1916.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstraße 5, pri kr. ogr. loterij. dohod. ravnateljstvu v Budapešti, IX., glavni colninski urad, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštah in železniških uradih, v menjalnicah itd. Igralni načrti za kupce srečk brezplačno. Srečke se pošiljajo poštne prosto.

Od c. kr. glavnega ravnateljstva drž. loterij (oddelek za dobrodelne loterije).

Voščene sveče, voščeni svitki, sveče iz voščene zmesi, kadilo, oglje za kadilnice, stenj in olje za večno luč priporočila trgovina sveč Siebert, Celovec, Stauderhaus. **Petrolejske svetilnice,** nadomestilo za večno luč, po K 1.80, so zopet naprodaj.

500 kron!

Vam plačam, če Vaših kurjih oces, bradavice, trde kože ne odstrani Ria balzam v 3 dneh brez bolečin s korenino vred. Cena lončku z zajamčujočim pismom K 1.—, 3 lončki K 2.50, 6 lončkov K 4.50. **Kemeny, Kaschauer** (Kassa), I., poštini predal 12/8, Ogrsko.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.